

ftore, diſſe Dreng, og at de have veiet ikke ſaa lidt til. Men vi bevæge os nu her aabenbart paa uſikker Grund. Vi have kun foreløbige Indberetninger, og vi have Telegrammer, men hvormeget er der ikke, ſom forſvinder i Telegramtil, hvormange Oplyſninger er der ikke, ſom ville være af ſtorſte Betydning, men ikke godt kunne komme frem ad telegraſtiſk Vej? Uden alſaa at have noget nærmere Kjendſkab til, hvad der er foregaaet paa Væſt, undtagen netop denne Indberetning og Klage fra Hr. Steenſtrup, og et privat Brev fra Hr. Steenſtrup, ſom man har været ſaa god at viſe mig, og endelig et ganſke kort Telegram, ſom Hr. Steenſtrup har ſendt mig, men hvoraf jeg ikke har lært meget Nyt, ſtaar jeg alſaa her ſom den, der maa gaa efter Efterretninger, ſom jeg har paa anden Haand. Hvis her er ſtore Overdrivelſer til Stede, ſalde diſſe Overdrivelſer ikke paa mig men paa mine Kilder. Seg tillader mig dog alſaa foreløbig at tro, at dette Overſald har været af en noget mere røverift Natur, end man har villet gjøre det til i Dag. Det ærede Medlem for Væſt (Brodenhuus-Schad) talte om, at Hullet i Stillerens Hoved dog ikke var farligere, end at han utilbunden kunde være til Stede paa Valgtribunen den 28de Januar. Det forekommer mig dog at være en mindre betydningsfuld Kjendſgjerning, idet et ſaadant Overſald jo mere har ſin Betydning ved det, man har tilſigtet, end ved det, man er kommet til at udføre. Man har kaſtet med Sten, og det — ſtaar der i de Indberetninger, jeg har liggende for mig — med meget ſtore Sten efter Folk, ſom ſad paa en Vogn, kaſtet dem efter deres Hoveder, og jeg mener, at det er ikke diſſe gamle danſke Drenges Skyld, at de ikke tilføiede Bedkommende alvorligere Moleſter.

Saa kommer jeg atter tilbage til diſſe gamle Marſtallſke Hiftorier. Seg tilbageviſer med Indignation, hvad der blev ſagt af den ſidſte ærede Taler, at jeg ſtulde have kaſtet Haan paa Vælgerbefolkningen hele Væſt over. Seg ſkal ſige, hvad jeg tænker om denne Kreds og dens Befolkning. Seg har, ſom ſagt, to Gange haat Veilighed til at gjøre nærmere Bekjendſkab med den, og jeg har truffet der en ganſke udmærket Befolkning, og ſaa blandt diſſe Marſtal-Folk, ſom jeg i Diebliffet maa beſjæmpe. Seg har hørt ſaa meget Godt om diſſe Folks Vindſtabelighed og Fliid og om det ſnutte Forhold mellem dem og deres Forældre, at det ingenlunde er min Mening at ville ſige noget Redſættende om dem, men det, jeg ſiger, er, at der er en fuldſtændig politiſk Umyndighedſtilſand paa den Side af Den, eller med andre

Ord, at Marſtal med Umliggende hører til de ſaakaldte døde Bletter her i Danmark. Seg ſkal ſenere komme tilbage hertil.

Men jeg vil ſige endnu et Par Ord om dette Valgtryk, ſom det ærede Medlem erklærede ikke kunde finde Sted der, fordi der hverken var Herregaarde eller ſtore Fabrikker. Dertil vil jeg ſvare, at det er mig overmaade fjært, at det bliver betegnet ſaaledes, at Hovedkilderne til det Valgtryk, ſom udøves her i Danmark, er de ſtore Herregaarde og de ſtore Fabrikker, og under Forhold ſom de nuværende, hvor der er ſaa megen Nød, hvor ſaa mange onde Mander, kan jeg gjerne ſige, ſøge at ſuge Hjerteblodet af det danſke Folk, hvor Hunger, Kulde og Arbejdsløſhed lægger ſig over Folket, der ſiger jeg, at naar en Fabrik- eller Herregaardſeier ſiger til Folk: jeg ønsker, at de ſtemmer paa den eller den Maade, og han underhaanden lader dem forſtaa, at hvis de ikke gjøre det, ſaa ere de ikke længere i hans Brød fra Dagen efter Valget, ſaa kan han maaffe undſkyldte ſig med at ſige: Ja, de kunne jo frit gaa, hvorhen de ville; men naar der er ſaa ſtor Arbejdsløſhed og Glendighed, ſom der for Diebliffet herſter i Danmark, ſaa er der ikke noget andet Sted, hvor man kan gaa hen, undtagen netop til Fattiggaarden. Naar det er Tilfældet, ſaa ſiger jeg, at den Fabrikant eller den Herregaardſeier, der bærer ſig ad paa den Maade, jeg her har ſkildret, begaar under ſaadanne Forhold en Riddingsdaad. Men, ſom ſagt, Væſt er en lykkelig Ø, fri for Herregaarde; man ſlaagtede i Midten af forrige Aarhundrede 5 Herregaarde derovre, den beſiddes alſaa af lutter ſmaa Beſiddere, og den er netop anlagt til at være en demokratiſk Ø, og derfor er det maaffe ſærligt, at der i dette Diebliffet kæmpes for, at denne Kreds ſkal komme til at tilhøre Demokratiet. Der er ikke paa denne Ø ſaadanne Herregaarde, ſom man hører om andre Steder her i Landet, og hvoraf der deſværre findes adſkillige. Men naar jeg udtaler en Dobbelt over Herregaarde og Herregaardſeiere, maa man forſtaa mig ſaaledes, at jeg ikke angriber KLASSEN ſom ſaadan. Det er en af de gamle Beſtylninger om min Raahed og Brutalitet, at jeg ſtulde have erklæret ſamtlige Herregaardſeiere og Mdelſmænd for at være Kyllingehjerner og Gud ved hvad. Det er kun gjennem Forvanskninger, man har kunnet tillægge mig dette. Seg glemmer f. Ex. ikke den Herremandsſøn og Behnsbeſidder, der ſidder i vor Midte, en af de meſt fremragende Mænd, det danſke Folkeparti har paa ſin Side, men jeg ſiger, at der er andre Steder i Landet, hvor Herre-